

KS
304
2

229

HET TWE EDE DEEL

des
Cruyt-Boecks

van REMBERTVS DODONÆVS:

Inhoudende

De beschrijvinge van Bloemen/ Cranstruyderen/ welriekende
ende Croonkens dragende truyden.

Seste Boeck,
Van Violetten/ Roosen/ ende andere diergelijsche Bloemen.

VORREDEN.

Aedemael wij volbrocht hebben het Eerste Deel deses Cruydeboecks/ waer in wij veel
derhande cruyden naer het vervolg van den A B C beschreven hebbent/ die niet malcam
deren geene oft immers seer cleyne gelijkenisse hadden: soo sal het nu tijt wesen dat wij
comen tot de voordere beschrijvinge van die cruyderen ende gewassen/ de welke in sekere
ende mercelijcke verdeelingen bepaelt ende afgesoncert connen wesen/ ghemerkt dat sij
den anderen niet enige kennelijcke ghelyckenisse seer nae bishijnen te comen. Om hec
welke ten eynde te bringen/ sullen wij eerstelijc ende voor allen in dit Tweede Deel/ van de Bloemen en
de Welriekende cruyden spreken. Niet alleen om dat door den reuck oft handelinge van desen/ den geest
der menschen tot eenige genuchte oft vermaecting verwekt wort/ maar oock om dat sij dienkwijs tot vercie
tinge en verstaeyinge so wel van hysen/ kerken en ander platielen/ als van de menschen selue gebruuyt ples
gen te worden. Men pleegte van de bloemen frankens te vlechtem/ om het hoofd te vereeren: men maect
oock tuylens van de selue bloemen/ als oock vande welriekende bladeren/ die seer lustich om sien/ en seer
lieffelijc van reuke sijn. Dan boven allen soos zijn dese cruyderen en bloemen het meest verciertel/ fraenich
heyt ende lieffelijchheit die de hoven door eenich drinc mogen tragen. Want gendarhante gherewelsels/
wagens/ pielen ende ander hofwerken/ hoe constich die oock mogen gewrocht/ geschudert oft samenges
pocht sijn/ oft hoe aerdich ende fraey met verwen verciert oft bestreken/ ende hoe costelijc dat sij oock ghes
maect sijn/ en connen de hoven in gendar voegen so seer verciert oft lustich maect/ als de Bloemen en
Welriekende cruyden plegen te doen: die welke niet alleen en dienen om het gesicht ende den reucke te
verheugen/ maer oock bequaem sijn om daer frankens/ hoekens ende tuylens te maken: Iae/ dat mer
is/ sonder dese bloemen ende cruyden sijn alle de voornoemde hofwerken onbehachlyk en onaengenaem/
ende schijnen gantsch van alle vercierting/ lieffelijchheit ende bevallicheit beroest te wesen. Bovendien soo
is de genuchte ende vermaecting des geestu diemen wt dese dingen schept/ niet alleene seer behachlyk ende
lieffelijc/ maer en can oock niet anders dan seer eerlijc ende prijsbaer wesen. Want het gesicht ende han
delinge daer van/ vermaect ende verwekt het ghemoeit des menschen wt prijsinge ende naevolginghe van
alle eerlijcke ende schoone saken: silt datmen dagelijcks bemerkt dat de bloemen door henlieder schoonheyt/
aerdiche verwe/ ende winnende fraenicheydt/ die in heur maect selblyck/ dienkwijs oorsaek sijn van een
overdinctie ende goet vooromen van alle lofsljcke daden/ en gedachtenisse van alle deuchden/ besond
erlyck inde cloete ende edele verstanden ende hochmedighye geesten: Want het waer een schandelijcke
sake/ als den Wijsen man segdt/ dat de ghene die schoone dingen vor oogen heeft/ ende de selue dienkwijs
aenschouwt/ schoone dingen handelt/ ende op schoone oft fraeye plaeten verkeert/ sijnen geest est sijn ghes
moeit oock niet en soude soeken schoon te hebben/ oft van alle onreynicheit ende ondinchden suyver te mas
ken. Dan aengaende de Bloemen/ men soude seer veel vercheren geslachten van dien mogen vindien/
ende besonderlyck beschrijven/ waer het sake datmen naersticheit woude doen om die seer naemre en scherp
te overleggen/ ende heur onderscheint te aenmercken. Maer wij hebben onnocht geacht dat siue sio onre
schuld te volbrengen: meynende/ oft immers verhopende/ dater ghenoeg was de Bloemen alleen in dijn
derhande onderscheiden te verdeelen/ te weten in de Hosbloemen/ ende Wilde Bloemen/ ende de gene die
van Elsiers voortcomen/ dat is ene loock achtige wortel hebben. Onder dese dijn geslachten hebben wij
gearbechte te begrijpen alle die cruyden ende gewassen/ die niet haerlieder bloemen sonderlinge in de Ghes
meestconste niet sijn/ oft de oogen een behagen oft wellust connen geven: ende dacom eygentlyck Bloemen
ghenoemt sijn/ door dien dat sij meest om haerlieder bloemen geslocht/ ende in de hoven onderhouden ende
geoeft worden. Dese dijn geslachten van cruyden in de dijn voorste boeken van dit onse Tweede Deel
beschreven

2

